

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej právnej veci žalobkyne **V. H.**, bytom D., proti žalovanému **Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, Špitálska 8, o pomoc v hmotnej núdzi, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2007, č.k. 14 S /135/2006-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2007, č.k. 14 S /135/2006-23, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 18. októbra 2007, č.k. 14 S /135/2006-23 zamietol žalobu ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti o dávku v hmotnej núdzi. Zhodne s právnym názorom žalovaného zistil, že žalobkyňa nie je občanom v hmotnej núdzi, nespĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi a nepriznal jej dávku v hmotnej núdzi a príspevky v hmotnej núdzi.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie najmä z dôvodu že hodnota motorového vozidla nemala byť započítaná do jej majetku, alebo majetku s ňou spoločne posudzovaných osôb, ktorý slúži na zabezpečenie základných životných podmienok žalobkyne. Tvrdila, že nemá žiadny príjem a dôchodok jej manžela nepostačuje na dosiahnutie životného minima, v dôsledku čoho spĺňa podmienky na priznanie pomoci v hmotnej núdzi.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) hmotná núdza je stav, keď príjem občana a fyzických osôb, ktoré sa s občanom spoločne posudzujú, nedosahuje životné minimum a občan a fyzické osoby, ktoré sa s občanom spoločne posudzujú, si príjem nemôžu zabezpečiť alebo zvýšiť vlastným pričinením.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi fyzické osoby, ktoré sa spoločne posudzujú na účely posudzovania hmotnej núdze, zabezpečenia základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi, sú manžel a manželka, rodičia a nezaopatrené deti žijúce s nimi v domácnosti, a rodičia a ich deti do 25 rokov veku, ktoré nemajú príjem alebo majú príjem najviac vo výške minimálnej mzdy, žijúce s rodičmi v domácnosti, okrem detí, ktorým v čase evidencie uchádzačov o zamestnanie vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti a detí, ktorým sa vypláca invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi za vlastné pričinenie zabezpečenia príjmu alebo zvýšenia príjmu na účely posudzovania hmotnej núdze, zabezpečenia základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi sa považuje najmä vlastná práca, užívanie vlastného majetku podľa § 8 (napr.: hnutel'né aj nehnuteľné veci, ich predaj alebo prenájom a pod.) alebo a uplatnenie zákonných nárokov podľa § 9 ods. 2 (napr.: náhrada

příjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, dávky nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia, poistenia v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu, opakované štátne sociálne dávky podľa osobitných predpisov, a pod.).

Podľa § 8 ods. 3 písm. d) bod 1 a 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi od občana a fyzických osôb, ktoré sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzujú, nemožno požadovať predaj alebo prenájom osobného motorového vozidla, ktorého sú držiteľom alebo vlastníkom a využívajú ho na individuálnu prepravu z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia alebo jeho hodnota podľa znaleckého posudku nie je vyššia ako 35-násobok sumy životného minima.

Z administratívnych spisov vyplýva, že žalobkyňa žiadosťou z 11. septembra 2006 požiadala o pomoc v hmotnej núdzi vo forme dávky v hmotnej núdzi a príspevkov.

Pre rozhodnutie o jej žiadosti bolo potrebné skúmať, či žalobkyňa je osobou v hmotnej núdzi, ktorá je na sociálnu pomoc odkázaná, lebo dávky v hmotnej núdzi možno poskytnúť až po posúdení konkrétnych skutočností, svedčiacich o tom, že žiadateľ o dávku sa ocitol v stave hmotnej núdze.

Takýto záver mohol vyplynúť len z podrobnej znalosti majetkových a sociálnych pomerov žiadateľky, ako aj osôb, ktoré sa s ňou pre tento účel spoločne posudzujú.

Odvolačiaci súd rovnako, ako súd prvého stupňa zistil, že žalobkyňa bola v čase rozhodovania o nároku na dávku pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov k nej evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Jej manžel J. H. žil s ňou v spoločnej domácnosti a mal nárok na výplatu starobného dôchodku vo výške 7 323 Sk mesačne. Hoci žalobkyňa žila v spoločnej domácnosti aj so svojou nezamestnanou dospelou dcérou, s poukazom na § 4 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi nemohla žalobkyňa túto dcéru považovať za osobu spoločne posudzovanú pre účely poskytnutia príspevku v hmotnej núdzi, lebo dcéra je dospelá a má viac ako 25 rokov.

Zo spisov tiež nevyplýva, že by žalobkyňa alebo jej manžel boli osobami ťažko zdravotne postihnutými, lebo žalovanej túto skutočnosť nepreukázali. Treba zdôrazniť, že v konaní o dávku v hmotnej núdzi nebola žalovaná povinná zisťovať namiesto žalobkyne

okolnosti, ktoré dokazujú, že žalobkyňa je osobou ťažko zdravotne postihnutou. Doklady, z ktorých by vyplývalo, že žalobkyňa splnila podmienky pre poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi ako osoba ťažko zdravotne postihnutá, žalobkyňa nepredložila a v konaní neboli preukázané ani iné skutočnosti, svedčiacie o tom, že žalobkyňa je osobou ťažko zdravotne postihnutou, ktorá potrebuje na svoju prepravu osobné motorové vozidlo.

Zodpovedá obsahu spisov, že žalobkyňa spoločne so svojím manželom užívajú osobné motorové vozidlo Fiat Panda 1.1iE Active, E Č : S. na základe leasingovej zmluvy. V čase jej uzavretia bola hodnota uvedeného vozidla 222 933 Sk, o čom svedčí obsah leasingovej zmluvy z 8. septembra 2005 číslo X., uzavretej medzi I. s.r.o. N. a manželom žalobkyne. Táto suma bola vyššia, ako 35-násobok životného minima, preto uvedené auto žalovaná musela pri posudzovaní majetkových pomerov žalobkyne zohľadniť. Skutočnosť, že znalec Ing. R. J. ohodnotil po právoplatnosti rozhodnutia žalovanej to isté auto v znaleckom posudku č. 145/2007 z 20. novembra 2007 k tomuto dňu už len na sumu 170 776 Sk nemá na zákonnosť rozhodnutia žalovanej vplyv, lebo hodnota auta klesla v dôsledku opotrebovania až po právoplatnosti rozhodnutia o dávke v hmotnej núdzi.

Treba tiež uviesť, že žalobkyňa zatiaľ nevyužila ostatné právne prostriedky na zlepšenie svojej finančnej situácie. Vzhľadom na svoj zdravotný stav mohla požiadať o priznanie invalidného dôchodku alebo o uznanie za občana s ťažkým zdravotným postihnutím.

Vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že v čase rozhodnutia žalovanej o dávku sociálnej pomoci žalobkyňa nebola občanom v hmotnej núdzi a nespĺňala podmienky pre poskytnutie dávok v hmotnej núdzi.

Aj keď žalobkyňa nemala žiadny príjem, lebo bola nezamestnaná a bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, (aj dočasne práceneschopná na liečení vo V.) nemožno ju považovať za osobu v hmotnej núdzi, lebo žila v rodinnom dome so svojím manželom J. H., ktorý bol so žalobkyňou spoločne posudzovanou osobou a bol poberateľom starobného dôchodku vo výške 7 323 Sk mesačne, pričom spoločne boli na základe leasingovej zmluvy držiteľmi nového motorového vozidla v hodnote presahujúcej 35-násobok životného minima. Ich slobodnú dcéru K., narodenú 19. augusta 1981, nezamestnanú

a žijúcu s nimi v spoločnom dome bez podpory nebolo možné spoločne so žalobkyňou posudzovať pre účely zistenia hmotnej núdze, lebo je staršia ako 25 rokov.

Nemožno preto vytýkať žalovanému, že rozhodnutím z 23. novembra 2006 Č.j. X. odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie úseku sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch, rozhodnutím zo 6. októbra 2006 číslo A..

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žalobu žalobkyne zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože nebola v tomto konaní úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Mária Kráľová